

[Margrete Auken]

i ryggen, og han har altså åbenbart nogle rigtig gode venner i hr. Knud Lind og – nej, hr. Ikast har jeg ikke sagt noget om, så nu skal vi alligevel stoppe, tror jeg. Men tillykke til Kim Steen-Petersen med hr. Knud Lind.

Det er altså svært at komme ind på det generelt, bare fordi en rapport er dugfrisk. Jeg vil gerne have de her oplysninger frem, så skal jeg nok svare på dem.

Så til fru Tove Lindbo Larsen: Vi forestiller os ikke, at man kan flytte persontransport fra fly til skib, lad nu det være sagt. Det har vi forhåbentlig heller ikke skrevet. Vi har skrevet »transporter«, og dermed har jeg i høj grad haft godstransporterne i sigte. Især i det nordiske, f.eks. i Sverige, tager fly vældig meget, fordi resten er så dårligt organiseret. Store dele af vores godstransport hænger jo ikke på, om det går vanvittig hurtigt, men om det er effektivt, om man ved, hvor tingene er henne, om det er præcist.

Det er sådan nogle ting, det hænger på, og derfor kan man godt forestille sig, at man kan overflytte godstransporter til skib. Men vi ved også for lidt om skibstransporterne i øjeblikket; det er den anden del af problemet. Integrationen af skibstransporterne i det nordiske og det europæiske transportmønster er underbelyst. Det er klart, at vores hovedpointe er, at det er jernbanen, som kører med højhastighedstog, der er det realistiske alternativ til de meget energikrævende flytransporter.

Jeg tror ikke, vi er uenige, så dette er bare til opklaring af et punkt, som åbenbart ikke har været formuleret tydeligt nok.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om beregning af statens tilskud til kommuner og amtskommuner.

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 28/11 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

SF's forslag går ud på, at staten ikke må modregne tilskud fra EF's regional- og socialfonde til kommuner og amtskommuner i forbindelse med fastsættelse af de generelle tilskud.

SF vil gerne have Folketinget til at tage stilling til denne modregning, men det har Folketinget faktisk gjort hvert eneste år siden 1979 ved vedtagelsen af finansloven. Og Finansudvalget har hvert år tiltrådt bloktilskudsaktstykket, hvor spørgsmålet hver gang har været eksplicit nævnt. Det er altså ikke nogen ny sag, der rejses.

Sagen var første gang fremme i 1978, hvor finansministeren over for kommunerne påpegede, at da Danmarks bidrag til EF betales af staten, burde danske offentlige myndigheders tilskud fra EF også komme statskassen til gode. Der er derfor under skiftende regeringer fra 1979 blevet reguleret for tilskud fra EF til kommunale og amtskommunale projekter i de generelle tilskud. Hjemmelen har været en tekst-anmærkning på finansloven.

SF skriver i bemærkningerne til forslaget, at når staten regulerer for tilskud fra EF til kommunale eller amtskommunale projekter, så indebærer dette, at det er de øvrige amter og kommuner, der betaler.

Hertil må jeg sige, at det er korrekt, at det er den samlede kommunale eller den amtskommunale sektor, der reguleres for tilskud fra EF. Men argumentationen for at foretage disse reguleringer hviler på, at det er staten, der betaler de bidrag, hvoraf en del efterfølgende returneres til kommunale projekter. Det vil sige, at de tilskud, kommunerne kan opnå gennem EF-fondene, kan sidestilles med statstilskud til kommuner og amtskommuner. Et nyt statstil-